RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 74.780 van 30 juni 1998
in de zaak A. 78.329/XII-1297.

In zake : Marc NEIRINCK,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. VAN ELSLANDER en P. RONSE,
kantoor houdende te BRUGGE,
Filips de Goedelaan 11

tegen :

de stad BRUGGE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc NEIRINCK op 17 april 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 27 maart 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge waarbij hem geweigerd wordt om nog verder "bijkomende koopwaar, t.w. voorjaarsbloemen, kerkhofbloemen en kerstbomen, uit te stallen op de openbare weg aan de uitbating van verzoeker";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 juni 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. RONSE, die verschijnt voor verzoeker en van adviseur C. PAUWELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker baat een handelszaak (fruit, groenten en hobbyhal) uit in de Zandstraat te Sint-Andries (Brugge).

1.2. Vanwege het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE verkrijgt verzoeker, op 16 februari 1992, een vergunning voor het plaatsen van een verkoopstand met groenten en fruit (max. 4 op 1.2m) op de openbare weg vóór het pand nr. 293. Die vergunning bevat geen tijdsbeperking.

Op 16 april 1993 verkrijgt verzoeker een tweede vergunning, ook zonder tijdsbeperking, voor het uitstallen van koopwaar (max. 4 op 2m) op de openbare weg vóór het pand nr. 289.

1.3. Verzoeker verkrijgt jaarlijks een vergunning (max. 4 op 4m) voor het uitstallen van voorjaarsbloemen,

kerkhofbloemen en kerstbomen op de openbare weg vóór de panden nrs. 289 en 293. Die jaarlijkse vergunning slaat op drie wel afgebakende perioden van het jaar.

1.4. Op 15 februari 1998 vraagt verzoeker, voor het jaar 1998, om de hernieuwing van de sub 1.3 vermelde tijdelijke vergunning.

1.5. Steunend op "niet ophoudende klachten en moeilijkheden", die blijken uit politieverslagen, beslist het college van burgemeester en schepenen op 27 maart 1998 die vergunningsaanvraag te weigeren. Die weigeringsbeslissing vormt het voorwerp van de onderhavige vordering.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker verwijst naar het "ernstig omzetverlies" dat de bestreden weigeringsbeslissing tot gevolg zal hebben doordat de klanten, wanneer een deel van de koopwaar die hij verhandelt niet meer op de stoep ten toon wordt gestald, niet meer geneigd zullen zijn zijn handelszaak te betreden maar dat zij veeleer het in de nabijheid gelegen grootwarenhuis zullen binnenlopen; dat hij betoogt dat "een aanzienlijk deel" van de omzet van zijn zaak gerealiseerd wordt gedurende de periodes waarvoor hij een vergunning had gevraagd;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij uiteenzet dat een geldelijk nadeel in principe niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt gezien, dat het wel zo is wanneer het voortbestaan van de onderneming in gevaar dreigt te komen maar dat verzoeker nalaat er blijk van te geven dat hij in dat geval verkeert, dat hij ook nalaat aan te tonen dat het omzetverlies ernstige gevolgen zal hebben op zijn globale uitbating; dat zij daaraan toevoegt dat de vrees voor klantenverlies op een hypothese berust en dat in elk geval verzoeker over "alternatieve plaatsingsmogelijkheid op eigen privé-terrein" beschikt waardoor uitstalling van koopwaar op de openbare weg niet onontbeerlijk is;

3.3. Overwegende dat met de verwerende partij wordt aangenomen dat verzoeker geen enkel concreet gegeven voorlegt dat aannemelijk maakt dat de gevreesde omzetvermindering die het gevolg is van de onmogelijkheid om een gedeelte van de verhandelde koopwaar op de stoep uit te stallen het omzetcijfer van zijn zaak dermate zal doen dalen dat in de periode die de vernietiging van de bestreden beslissing voorafgaat zijn handelszaak in financiële moeilijkheden dreigt te komen; dat hij zelfs niet concreet aantoont welk aandeel de verkoop van de waren die het voorwerp uitmaken van de weigeringsbeslissing hebben in de totale omzet van zijn handelszaak; dat die vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker het bewijs niet levert van het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig juni 1900 achtennegentig, door:

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **A. VANDENDRIESSCHE.**